

at sløse med Forretningernes Udførelse. Det anses, som sagt, af Udvalget for at være overordentlig vigtigt, at en Forøgelse sker. Naar vi alligevel blive staaende ved denne ene Fuldmægtig, ligger det egentlig væsentlig deri, at vi anse en Forøgelse af een Fuldmægtig og saa to Assistentter for at kunne være tilstrækkelig. Den Gang Toldrevisionskontoret blev oprettet, var der 1 Fuldmægtig, og der var 7 Assistentter. Nu for Øjeblikket er der 14 Assistentter. Naar der saa kommer 2 til, bliver det 16 i alt. Til hver af de 2 Fuldmægtige, som naar denne Lov gennemføres, komme, til at arbejde paa Kontoret, bliver der altsaa 8 Assistentter, saa Forholdet mellem Antallet af den ledende Arbejdskraft og det underordnede Personales Antal vil saaledes omtrent blive det samme, som det var fra Begyndelsen af.

Udvalget har ønsket, at jeg som Ordfører skulde hende Opmærksomheden paa et Forhold, som noget vedrører den foreliggende Sag. Foruden det københavnske Toldrevisionskontor have vi to andre Toldrevisionskontorer, nemlig et Kontor for Sjøland og et Kontor for Verne. I hvert af disse Kontorer er der ansat to Fuldmægtige, og saa vidt jeg ved, 4-5 Assistentter, og i begge disse to Kontorer er der altsaa 2 Kontorchefter, 4 Fuldmægtige i alt og saadan noget som en halv Snæs Assistentter. Udvalget har den Opfattelse, at i Virkeligheden burde disse tre Kontorer ikke staa saaledes adskilte fra hinanden, men burde forenes til et eneste Kontor, og saa vilde der være et tilstrækkeligt Personale i Kontoret til at forestaa Ledelsen af Arbejdet. Forholdet er nemlig det, at Toldintraderne, naar man blot holder sig til dem, andrage saadant noget som 33 Millioner i alt, deraf falde de 22 paa København og Resten, altsaa 11 Millioner, paa Provinserne. Paa hvert af disse Kontorer vil der saaledes, forudsat at det fordeles sig nogenlunde ligeligt mellem dem, blive omtrent $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saa at altsaa de Regnskaber, der skulle revideres i disse Kontorer, ikke andrage store Beløb. Det synes saaledes, at der er ledende Personale til Stede i mere end tilstrækkeligt Antal i hvert af disse Kontorer, og hvis det hele kunde forenes under et, vilde der være ledende Personale nok. Imidlertid har Udvalget givet Afkald paa Fristelsen til at realisere denne Tanke paa dette lille Forflag. Men naar muligvis en Revision af Toldloven bliver gennemført, og der atter bliver Tale om at revidere Vonningslovene for Toldvæsenet, ogsaa Revisionskontorerne, er det sikkert nok en Tanke, som er

værd at overveje. Det var vel heller ikke ganske udelukket, at der kunde aabnes den ærede Finansminister Afgang til allerede under de nuværende Forhold at anvende i paakommende Fald, hvis det viser sig nødvendigt, en mulig overflødig ledende Arbejdskraft fra de to andre Kontorer i det københavnske Toldrevisionskontor.

Jeg skal i øvrigt kun bemærke, at den Merudgift for Statskassen, som vil skyde af dette Lovforslags Gennemførelse, bliver i alt 4,677 Kr. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget med det stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Finansministeren (Lüttichau): Saa vel det ærede Udvalg som nu den ærede Ordfører har jo dels gennem Betænkningen og dels ved de nu fremkomne Udtalelser tilfulde anerkendt, at der var en overordentlig Trang til Stede til Udvidelse af Personalet i det københavnske Toldrevisionskontor. Jeg havde da ventet, at naar denne Anerkendelse kom saa skyldigt frem, og naar de Tal, som Finansministeriet har ydet til Behjælpning af Sagen, ere blevne godkendte gennem den ærede Ordførers Udtalelser, vilde Konklusionen ogsaa være bleven en anden, saa at man vilde have ydet tvende Fuldmægtige i Stedet for som nu kun een til Forøgelse af Personalet i det paagældende Kontor. Dette har imidlertid ikke været Tilfældet, og det forekommer mig, det var en svag Begrundelse, den ærede Ordfører fremkom med, idet han blot udtalte, at Udvalget ikke havde fundet tilstrækkelig Anledning til at forøge ogsaa Fuldmægtigenes Antal. Det var altsaa, forekommer det mig, mere et Skøn end en virkelig Begrundelse, der blev givet, og jeg vil da tillade mig at udiale, at et saadant Skøn ligger dog nærmest hos Administrationen. Naar man ikke vil forudsætte at Administrationen i sine Forlangender tager Munden fuld, for at der kan gøres Afslag her, maa man have Tillid til, at det er de rette Forlangender, der komme frem, og at Begrænsningen har fundet Sted allerede, før Forlangenderne fremsættes, eller ogsaa maa man med tilstrækkelige Grunde imødegaa det altfor store Krav og støttende sig til en saadan Smødegaaelse, nedsette Kravet. Medens jeg dog for øvrigt lige over for hele Udvalget gaar ind paa Forslaget, som det er foreslaaet ændret af det ærede Udvalg, kan jeg ikke tilbageholde den Betragtning, at der let og vistnok mindst muligt efter ikke mange Aars Forløb vil fremkomme fornøvede Krav paa flere kongelig ansatte Embedsmænd under Toldrevisionen. Et saadant Krav vil næppe udeblive, og jeg